

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski Kanton/ Kanton Središnja Bosna

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 06 0 U 016481 22 U

Novi Travnik, 22.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, sutkinja Vesna Vujica, kao sutkinja pojedinac, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić u upravnom sporu po tužbi tužitelja E. BH a.d. B.L., Operativno područje S., ..., ..., (u daljnjem tekstu tužitelj) protiv tužene Općine Bugojno, zastupana po Općinskom pravobranilaštvu/pravobraniteljstvu Bugojno (u daljnjem tekstu tuženi), radi poništenja Rješenja tuženog broj: 02-23-00002-22 od 04.03.2022. godine, dana 22.06.2022. godine, u nejavnom rješavanju donosi slijedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, rješenje tuženog organa Općina Bugojno – Komisija za rješavanje u drugom stupnju broj: 02-23-00002-22 od 04.03.2022. godine i rješenje JP za stambeno komunalne djelatnosti i lokalne puteve Bugojno broj: 01-54/22 od 20.01.2022. godine se poništavaju i predmet vraća tuženom organu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženog organa uprave koje je bliže označeno u uvodu ovog rješenja odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja JP za stambeno komunalne djelatnosti i lokalne puteve Bugojno broj: 01-54/22 od 20.01.2022. godine kojim je tužitelju utvrđena obveza plaćanja komunalne naknade za objekte, dvorište (zemljište) i za nadzemnu i podzemnu kablovsku mrežu za 2022. godinu u mjesečnom iznosu od 1.659,03 KM, a što za 2022. godinu iznosi 19.908,36 KM.

Blagovremeno podnesenom tužbom kod ovog suda dana 24.03.2022. godine tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv osporenog rješenja zbog povrede odredbe člana 7. i 8. Zakona o upravnom postupku navodeći da je povrijeđeno načelo saslušanja stranke i načelo materijalne istine jer organ uprave nije dao mogućnost stranci da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja, a što predstavlja razlog za poništenje pobijanog rješenja. U tužbi se dalje navodi da prvostupanjsko rješenje ne sadrži sve obvezne elemente jer u istom nisu izvedeni dokazi prilikom donošenja rješenja kao ni razlozi koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza koje s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rješenje drugostupanjskog organa. U konačnom se u tužbi predlaže da Kantonalni sud u Novom Travniku nakon što razmotri tužbu donese presudu i poništi rješenje Općine Bugojno – Komisija za rješavanje u drugom stupnju broj: 02-23-00002-22 od 04.03.2022. godine.

Na zahtjev suda tuženi je dostavio predmetni upravni spis i odgovor na tužbu kojim u cijelosti ostaje kod svog rješenja navodeći da je tužitelj zanemario obrazloženje prvostupanjskog rješenja u kojem se organ kao donositelj istog poziva na odredbe Odluke o komunalnoj

naknadi iz 2005. godine, odnosno iz 2007. godine kojima je propisano da se komunalna naknada utvrđuje za nadzemne i podzemne dalekovode, niskonaponske mreže, telekomunikacijske mreže, stoga su u tom dijelu proizvoljne i neprihvatljive tvrdnje tužitelja. Izjašnjavajući se na navode iz tužbe da se predmetno rješenje nije moglo donijeti u skraćenom postupku tuženi navodi da su u konkretnom slučaju korišteni podaci usuglašeni sa tužiteljem iz 2014. godine, te su kao takvi korišteni za utvrđivanje komunalnih naknada godinama poslije, pa se nedvojbeno zaključuje da nisu izvršene bilo kakve promjene koje bi uticale na način utvrđivanja komunalne naknade. U konačnom tuženi se u odgovoru na tužbu tuženi poziva na odredbu iz člana 4., 7., 8., 10. i 139. Zakona o upravnom postupku F BiH navodeći da je na temelju naprijed navedenih zakonskih odredbi proveden skraćeni upravni postupak, te da su utvrđene sve činjenice značajne za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, stoga predlaže da sud donese presudu kojom će tužbu odbiti kao neosnovanu.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Tužba je utemeljena.

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je prvostupanjski organ rješenjem broj: 01-54/22 od 20.01.2022. godine tužitelju kao vlasniku – korisniku utvrdio komunalnu naknadu za IV zonu za objekte u mjesečnom iznosu od 39,80 KM, za ecc dvorište (zemljište) u mjesečnom iznosu 419,23 KM i nadzemnu i podzemnu kablovsku mrežu dužina 40.000 m u mjesečnom iznosu od 1.200,00 KM, da je predmetno rješenje prvostupanjski organ donio na temelju dokumentacije kojom raspolaže, te da se obveza komunalne naknade temelji na članku 10. točka 7. Odluke o komunalnoj naknadi broj: 01/2-23-9-591/04 od 31.05.2005. godine i članku 1. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnoj naknadi broj: 02-02-001387/07 od 09.07.2007. godine.

Nezadovoljan ovakvim rješenjem tužitelj je protiv istog blagovremeno izjavio žalbu zbog bitne povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da drugostupanjski organ poništi prvostupanjsko rješenje.

Predmetnu žalbu tuženi organ je odbio kao neosnovanu navodeći da je komunalna naknada utvrđena na temelju Odluke općinskog vijeća Bugojno o komunalnoj naknadi broj: 01/2-23-9-591/04 („Službene novine Općine Bugojno“, broj: 2/05 od 01.06.2005. godine) i Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnoj naknadi broj: 02-02-001387/07 („Službene novine Općine Bugojno“, broj: 4/07 od 10.07.2007. godine) a koje odluke su donesene u skladu sa Zakonom o principima lokalne samouprave F BiH i u skladu sa Zakonom o komunalnim djelatnostima SBK („Službene novine SBK/KSB“, broj: 13/13 od 06.12.2013. godine) i provedenim propisima donesenim na temelju Zakona o komunalnim djelatnostima SBK („Službeni list SR BiH“, broj: 20/90) koji nisu u suprotnosti sa Zakona o komunalnim djelatnostima SBK do donošenja pod zakonskih propisa na temelju Zakona o komunalnim djelatnostima SBK.

Sud nalazi, da u ovoj upravnoj stvari nije u svemu postupljeno prema odredbama Zakona o upravnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/98 i 48/99), budući da iz obrazloženja prvostupanjskog rješenja organa uprave ne proizlazi da je tužitelju, u skladu

sa načelom člana 8. citiranog Zakona – saslušanje stranke, pružena mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja, odnosno ne proizlazi da je prvostupanjski organ proveo poseban ispitni postupak predviđen odredbama članova 140. i 141. istog Zakona, u kojem se ne može donijeti rješenje prije nego se stranci pruži mogućnost da se izjasni o činjenicama i okolnostima na kojima treba da se zasniva rješenje.

Odredbom članka 7. Zakona o upravnom postupku F BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 2/98 i 48/99), propisano je da se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, a odredbom člana 8. stav 1. istog Zakona propisano je da se prije donošenja rješenja, stranci mora pružiti mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima koje su važne za donošenje rješenja.

Nadalje iz upravnog spisa se ne može utvrditi na temelju koje dokumentacije na koju se prvostupanjski organ u svom rješenju samo paušalno poziva, je određena visina komunalne naknade, niti se može utvrditi je tuženi sa tužiteljem usuglasio podatke iz 2014. godine kako se to navodi u odgovoru na tužbu.

Poradi naprijed navedenog proizlazi da postupak koji je prethodio donošenju prvostupanjskog rješenja nije pravilno proveden, pa takvo rješenje tuženi organ nije mogao ocijeniti kao pravilno i na zakonu zasnovano, a dosljedno tome, ovaj sud nije mogao ocijeniti zakonitim osporeno rješenje tuženog, kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv prvostupanjskog rješenja.

Naime, organ može riješiti upravnu stvar po skraćenom postupku u slučajevima navedenim u točki 1. i 2. članka 139. Zakona o upravnom postupku F BiH u situaciji kada mu je činjenično stanje potpuno jasno u smislu materijalne istine (član 7) a prema prirodi stvari ne može doći do takve povrede prava stranke pa stoga nema potrebe da se stranka posebno izjašnjava o činjenicama i okolnostima koje su važne za rješavanje upravne stvari (član 8), a službena osoba koja vodi postupak cijeni u svakom konkretnom slučaju može li se upravna stvar riješiti u skraćenom postupku ili ne.

Navedena nepravilnost u postupku nije otklonjena ni od strane tuženog organa u osporenom aktu, jer je tim aktom tuženi odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja, a drugostupanjski organ je imao mogućnost da u skladu sa odredbom člana 147. Zakona o upravnom postupku odlučujući po žalbi prvostupanjskog rješenja održi usmenu raspravu i na taj način meritorno riješi upravnu stvar imajući u vidu da je naprijed navedeno propustio učiti prvostupanjski organ, na koje odredbe se tužitelj u žalbi i pozvao (povreda članka 7. i 8. Zakona o upravnom postupku).

Prema tome, prethodno izneseni razlozi ukazuju na to da u postupku koji je prethodio donošenju osporenog akta nije postupljeno prema pravilima upravnog postupka, uslijed čega je došlo do nepravilne primjene zakona.

Imajući u vidu istaknuto, ovaj sud smatra da upravni organi nisu prilikom rješavanja potpuno i pravilno utvrdili činjenično stanje, a prvostepeni organ je počinio bitnu povredu postupka i pravila postupka, time što nije proveo dokaz u smislu gore citiranih odredbi Zakona o upravnom postupku.

S obzirom na navedeno, ovaj sud je tužbu uvažio, osporeno i prvostupanjsko rješenje poništio, primjenom odredbe člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima, u vezi sa članom 28. stav 4. istog Zakona i predmet vratio tuženom organu na ponovni postupak.

U ponovnom postupku tuženi organ će vodeći računa o iznesenim razlozima ove presude, te obveznosti iste (član 57 – 59. Zakona o upravnim sporovima), otkloniti utvrđene nepravilnosti i propuste na koje je ukazano ovom presudom tako što će se ponovno preispitati sve primjedbe koje je stavio tužitelj na prvostupanjsko rješenje, a na koje je ukazano ovom presudom, nakon čega će u skladu sa pravilnom primjenom odredbi člana 7., 8., 133., 140. i 141. Zakona o upravnom postupku FBiH biti u mogućnosti da potpuno i pravilno utvrdi činjenično stanje i donese pravilnu i zakonitu odluku. Prilikom donošenja novog upravnog akta tuženi i prvostupanjski organu vezani pravnim shvaćanjem i primjedbama suda u pogledu postupka koje su iznesene u obrazloženju ove presude.

Protiv ove presude žalba nije dopuštena.
(čl. 40. Zakona o upravnim sporovima)

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Sutkinja
Vesna Vujica